

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 136 stemmer; 11 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet.

(Lovforslag nr. 117. Fremsat 5/3 75. Første behandling 11/4 75. Betænkning 4/6 75. Anden behandling 11/6 75. Tillægsbetænkning 12/6 75).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Erlendsson (FP):

Det har været lidt vanskeligt at få forståelse her i tinget for, hvad denne lov betyder for undervisningen ved det medicinske fakultet i Århus, og jeg er vel derfor nødt til at tage 5 minutter af tingets tid for at prøve at forklare, hvad det er, som ligger bag vores ændringsforslag.

Jeg må da først nævne, at i 1974-75 var der 4.800 medicinske studerende ved det lægevidenskabelige fakultet i København. I Århus var der 2.800. Universiteterne har til opgave at drive forskning og give videregående uddannelser indtil det højeste videnskabelige niveau samt bidrage til udbredelse af kendskab til videnskabens arbejdsmetoder og resultater. Dette nødvendiggør for lægestudiets vedkommende dels institutter for de teoretiske fag, dels universitetsklinikker for den praktisk-kliniske forskning og uddannelse.

Disse forudsætninger har hidtil været

meget ulige opfyldt. Staten yder mere end 500 mill. kr. til Rigshospitalet som undervisningshospital og forskningshospital i København, mens der til hospitaler i Århus tilsvarende er ydet ca. 55 mill. kr. eller lidt mere end 10 pct. af statens udgifter til Rigshospitalet. Dette står ikke i rimeligt forhold til antallet af lægestuderende ved de to universiteter, idet der ved Århus universitet er næsten 60 pct. af antallet af medicinske studerende ved universitetet i København.

Nu er støtten gennem de såkaldte undervisningssenge faldet bort. Pr. 1. april i år ville det dreje sig om 57-58 mill. kr. I stedet får sygehusvæsenet i Århus amt tilbudt et bidrag fra staten på 30 mill. kr., der fremkommer ved opkrævning af en såkaldt senge-dagsbetaling, hvoraf Århus amt selv skal bidrage med ca. halvdelen. Herved formindskes statens støtte til 15-16 mill. kr., der skal modsvare de hidtil gældende 57-58 mill. kr., medens støtten til Rigshospitalets forsknings- og undervisningsmuligheder ved den på dette hospital samtidig indførte senge-dagsordning i hvert fald ikke vil blive mindre.

Mit parti stillede i betænkningen ændringsforslag om fortsat statsstøtte til hospitalsvæsenet i Århus amt op til samme beløb som hidtil. I tillægsbetænkningen har vi stillet ændringsforslag om et mindre tilskud i overensstemmelse med Århus amts sygehusvæsens beskedne ønsker.

Hertil har indenrigsministeren svaret, at Århus gennem lov nr. 184 fremtidig vil få 20 mill. kr. til den kliniske studenterundervisning i Århus. Ja vel, men det er udgifter, som nu på tilsvarende måde skal dækkes for Rigshospitalet samt for Københavns og Københavns amts sygehusvæsen. Det rokker ikke ved den skæve fordeling af de økonomiske byrder, der, som jeg tidligere har påvist, er blevet yderligere skævet ved, at statshospitalerne er overført til amtskommunerne, og ikke mindst ved den statslige fødselsanstalt i Jyllands overgang til amtlig regie.

Ministerens har hidtil forklaret, at han så gerne ville give Århus noget mere, hvis han havde pengene. Udregnet efter senge-dagsantal på Rigshospitalet skulle der være rigelige muligheder for at overføre de nødvendige midler til Århus amtssygehus.

[Erlendsson.]

Sengedagsindtægten ville efter 434.500 sengedage, som der var i 1973-74, give Rigshospitalet en indtægt på 195,5 mill. kr.

Men i sidste øjeblik er det blevet oplyst for udvalget, at beløbet ikke blot skal formindskes med indtægten fra godt 40.000 psykiatriske sengedage, der fortsat skal være gratis, hovedsagelig til fordel for Københavns befolkning, men at der derudover ved Rigshospitalet er særordninger for hovedstadskommunerne, der yderligere formindsker indtægten. Disse hidtil så godt skjulte fordele for den københavnske befolkning kan ikke opretholdes, samtidig med at man pålægger Århus amt at betale betydelige millionbeløb, hvis uddannelsen af læger på Århus universitet ikke skal ophøre. Hvis det er det, som var meningen med at ned sætte statens tilskud, burde det siges rent ud.

Fremskridtspartiets forslag om at overføre 20 mill. kr. fra Rigshospitalet til Århus amts sygehusvæsens budget vil ikke stille Rigshospitalet økonomisk ringere, når de påtænkte skævheder rettes op. Jeg opfordrer ministeren til at sørge for, at dette sker, og jeg opfordrer tinget til at stemme for vort ændringsforslag.

Endelig vil jeg sige, at det radikale venstre i tillægsbetænkningen har givet udtryk for, at den ordning, som man har fundet frem til, ikke er fuldt tilfredsstillende i økonomisk henseende. Det tør nok siges. Det radikale venstre taler om, at der mangler 7-10 mill. kr. Der mangler i virkeligheden 43 mill. kr. Det gik vores første ændringsforslag ud på, men da sygehusvæsenet i Århus nu har været så beskeden kun at bede om 20 mill. kr. og vi mener, det vil være betydelig lettere for indenrigsministeren at gøre skaden god med de 20 mill. kr. som en foreløbig ordning i år, har vi altså i tillægsbetænkningen stillet vores ændringsforslag, som vi meget anbefaler folketinget at stemme for.

Gunner Baunsgaard (RV):

Ved at forlange yderligere en udvalgsbehandling vedrørende lovforslaget og i kraft af de oplysninger, jeg havde fået, havde jeg selvfølgelig håbet, at jeg kunne have bevæget udvalget og ministeren, således at flertallets indstilling i betænk-

ningen i højere grad var blevet fulgt, nemlig at der skulle tages ligeligt hensyn til alle landsdele også i økonomisk henseende.

Når jeg ikke har ønsket at stille ændringsforslag, hænger det sammen med ministerens ord om, at der ikke er flere penge, idet jeg mener, at når ministeren har sagt det, må det være rigtigt, selv om der andre steder i huset ligger ønsker om meget store bevilninger.

Nu er vort sundhedsvæsen jo ikke bare en lille krølle på finanslovbudgettet. Sygdomsforebyggende foranstaltninger og sygehusvæsenet, herunder forskning og uddannelse, andrager nær 2 mia. kr. Dette lovforslag drejer sig om en mere ligelig fordeling af udgifterne mellem Rigshospitalet og andre hospitaler, og i forlængelse heraf drejer det sig også om hospitalsforholdene i Odense og Århus i forbindelse med lægeuddannelsen.

Når Århus amtskommune er kommet så stærkt ind i billedet, hænger det sammen med, at nord- og vestjyske amter i så stor en udstrækning, som det er muligt, bør benytte hospitalerne i Århus, når det drejer sig om specialbehandlinger. Der må være ligelighed, ellers bliver resultatet, at patienter fra de fjerneste dele af Jylland vil og skal til Rigshospitalet, og dette er en forkert løsning.

Det nævner jeg, fordi det i bemærkningerne til det andet mindretals ændringsforslag siges, at Århus amtskommune må kræve fuld cirkulærebetalning for udenamts patienter. Det vil være en fundamental fejltagelse, hvis de kliniske senge ved Århushospitalerne, som skal være til rådighed for uddannelse og forskning, så måske kommer til at stå tomme.

Jeg har ønsket, at ministeren skulle finde 7-10 mill. kr. Ved at regne med runde tal: 30 plus 20 mill. kr., bliver der over for Århus en manko på ca. 7 mill. kr., når priserne er regnet ud efter 1975-niveau. Derfor nævnede jeg tallet 7-10 mill. kr., og det er netop et tal, som ministeren også har nævnt tidligere.

Når jeg ikke har villet gå så højt op som det, man ønskede fra den århusianske deputation, nemlig 20 mill. kr., skyldes det, at det er af betydning for et samfund, et amt, en kommune, at have nogle institutioner, hospitaler og et universitet med store funktio-

[Gunnar Baunsgaard.]

nærstabe. Det er af vældig betydning både skattemæssigt og erhvervmæssigt, og det ved man godt i Århus; det vil man også acceptere, og det er sikkert også en af grundene til, at man meget sent henvendte sig til kommunaludvalget.

Jeg skal slutte med at sige til ministeren: gør et forsøg på at finde de nævnte beløb, måske ved forhandling, måske ved en kulegravning af budgetterne. Det er nok muligt, at Amtsrådsforeningen vil give en hånd med. Det var hensigten med denne yderligere debat, at talen om ligestilling mellem landsdelene ikke bare skulle være mundsvejr, men en realitet, og så håber jeg ikke, at denne yderligere debat er spildt.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til det, som er sagt af hr. Gunner Baunsgaard for et øjeblik siden. Det drejer sig om et princip, nemlig om at staten er ansvarlig for den højere undervisning, og derfor bør det være staten, der bærer udgifterne ved den kliniske undervisning, og ikke amtskommunen. Det bør være ganske klart, at vi vil gå ind for, at man prøver at finde disse 7-10 mill. kr., som det også efter vores opfattelse drejer sig om, for at dette princip kan blive bevaret, og for at amtskommunen kan blive sparet for en ganske urimelig udgift. På længere sigt er det også et spørgsmål om Odense, og det er det centrale, vi i disse dage kommer ind på næsten dagligt, nemlig problemet om lighed mellem Øst- og Vestdanmark, og hvad man kan gøre for at lade være med at grave grøften mellem Øst- og Vestdanmark dybere, end den er gravet i forvejen.

Jeg kan i og for sig godt se det rimelige i hr. Erlendssons overbudsforslag. Det ville da være skønt, hvis vi havde disse 20 mill. kr. at bruge på dette i og for sig sikkert udmærkede formål, men det forbyr mig at se hr. Erlendsson i rollen som den, der sætter statsudgifterne op, dvs. i virkeligheden sætter beskatningen i vejret. Det er jo da ganske klart, at når hr. Erlendssons forslag ikke kan tages så alvorligt, som det har været hensigten, er det da simpelt hen, fordi vi mangler at kunne pege på, hvor de 20 mill. kr. skal tages fra.

Vi har den skik i socialistisk folkeparti, at når vi kommer med forslag til ting, som vi synes er gode og nyttige for samfundet som f. eks. i det foreliggende tilfælde, peger vi også på finansieringsmulighederne. Vi har ikke her kunnet gøre klart, hvordan man skal kunne klare finansieringen af denne ligestilling, som vi principielt går meget stærkt ind for. Derfor kan vi ikke gøre andet end at undlade at stemme til fremskridtspartiets ændringsforslag, som vi altså mener er et overbudsforslag uden bund i virkeligheden.

Ritta Ahm (KrF):

Jeg skal kort sige, at kristeligt folkeparti går ind for lovforslagets vedtagelse, og jeg tilslutter mig fuldstændig det, den radikale ordfører gav udtryk for i sin tale. Samtidig vil jeg sige, at vi kan ikke tilslutte os fremskridtspartiets ændringsforslag.

Kaj Hansen (DKP):

Når der gennemføres nyordninger af forskellig art bl. a. i spørgsmål som dem, det drejer sig om i dette lovforslag, må man selvfølgelig tilstræbe fra starten at skabe en ligestilling for de områder, som er undergivet loven.

Den sag har været diskuteret meget. Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at så sent som den 12. juni har kommunaludvalget fået en skrivelse fra Århus amtskommune, hvor man gør opmærksom på, at hvis forslaget gennemføres, vil indenrigsministeriet som anført opkræve 28,5 mill. kr. af de amtskommuner, herunder Århus, der hidtil har benyttet undervisningssengene, og heraf vil Århus amtskommune alene komme til at betale 14 mill. kr. Det er klart, at hvis der så udbetales et beløb på 30 mill. kr. til Århus kommune, vil nettobeløbet, Århus kommune får, kun blive 16 mill. kr. For det beløb tvinges amtskommunen yderligere til at give gratis behandling til udenamts patienter for et beløb, der i april 1975-priser andrager 29 mill. kr. på årsbasis, og endvidere som følge af prisstigningerne fortsat endnu større tab.

Skrivelsen fra Århus amtskommune konkluderer, at dette er uacceptabelt for Århus amtskommune, og at amtskommunen ikke

[Kaj Hansen.]

kan medvirke til en ordning, hvorefter der pålægges den et væsentligt bidrag til behandling af udenamtspatienter.

Jeg vil gerne sige, nu har der været talt meget om Århus, men dette synspunkt støttes også af Odense, og der er et almindeligt ønske om, at denne ligestilling gennemføres. Derfor kan jeg sige, at vi agter at stemme for det ændringsforslag, der er stillet, og som hæver beløbet fra 30 mill. kr. til 50 mill. kr., idet Århus selv har gjort det beskedent op til, at de endnu mangler 20 mill. kr.

Og så bliver jeg nødt til at sige til fru Kristine Heltberg, at her er ikke tale om overbudspolitik, her er tale om underbudspolitik fra ministerens side, og det er det, man ønsker at rette op på.

Jeg kan yderligere sige, at vores afstemning ved tredje behandling er afhængig af, om dette ændringsforslag bliver vedtaget. Såfremt det bliver vedtaget, vil vi stemme for loven, ellers kan vi ikke tage et medansvar for dens gennemførelse.

Jes Schmidt (CD):

Jeg vil godt meddele, at CD-gruppen ikke vil stemme for vedtagelsen af dette lovforslag. Den finder det ændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet, absolut rigtigt og fornuftigt. Når vi alligevel ikke kan stemme for det, hænger det sammen med, at det ikke påviser, hvor pengene skal hentes. Vi tilslutter os det håb, som hr. Gunner Baunsgaard udtalte, at det alligevel vil lykkes den højtærede indenrigsminister at finde nogle penge, hvormed man kan tilgodese Århus i denne sag.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Det er egentlig skæbnens ironi, at der ved dette lovforslag skal rettes bebrejdelser mod indenrigsministeren, eftersom folketinget tidligere har vedtaget, at ophævelsen af undervisningssengene hører under undervisningsministeren. Men det er altså indenrigsministeren, der får beten. Vi er imidlertid så vant til i det politiske liv, at nogle ting vedtager man uden særlig megen diskussion, men konsekvenserne kommer så på et andet tidspunkt.

Baggrunden er jo den, at man i september vedtog, at der skulle spares og indbe-

tales 321 mill. kr. som betaling for benyttelse af statens hospitaler.

Når man kører en sådan debat, som man gør her, skal man blot lige være opmærksom på én ting: Århus amtskommune har haft en fordel ved at have undervisningssenge, 191, som staten kvit og frit betalte, men undervisningsministeren opsigde dette med tilslutning af dette folketing.

København kommune har haft en fordel af Rigshospitalet ved, at man kunne indlægge gratis. Nu skal der betales. Det koster Århus amtskommune 21 mill. kr., det koster Københavns kommune 84 mill. kr. I går var der ikke særlig megen sympati for København, og det er der åbenbart heller ikke i dag, idet København skal betale 4 gange så meget som Århus for det lovforslag, som her er til behandling.

Må jeg sige til hr. Erlendsson, at Århus kommunehospital, enten man vender eller drejer det på den ene eller den anden led, ikke er et universitetshospital. Århus kommunehospital er at sidestille med Odenses, med Ålborgs, med Københavns amts, med Københavns kommunes hospitaler, der stiler sengepladser til rådighed for studenterundervisningen. Den undervisning får man betalt med de 20 mill. kr.

Jeg har søgt med lys og lygte for at skaffe disse penge, og vi er altså nået til det resultat, at ved at tage Århus med i ordningen får man 30 mill. kr. Det er det, der nu skal gøres til 50 mill. kr., men ingen har anvist, hvor pengene skal skaffes fra. Når hr. Erlendsson siger, at det tager man bare fra sengedageantallet hos Rigshospitalet, så beror det på en komplet misforståelse, for de ordninger, hr. Erlendsson tager sengedagene fra, er ordninger, som man ikke uden videre bare kan tage fra.

Hvis man gør det op, koster det Århus 57 mill. kr., de får et tilskud på 50 mill. kr., de får altså en manko på 7 mill. kr., og samtidig skal de betale 14 mill. kr. i lighed med alle andre amtskommuner her i landet, altså 21 mill. kr., hvor København skal betale 84 mill. kr.

Jeg kan ikke anbefale, at man stemmer for det ændringsforslag, som hr. Erlendsson og fremskridtspartiet har stillet, specielt ud fra den betragtning, at den dækning, man mener at have anvist, er uholdbar, og andre

[Indenrigsministeren.]

har ikke anvist, hvor vi skal hente de 20 mill. kr.

Hr. Gunner Baunsgaard var inde på cirkulærebetalingsen, og også andre sagde, at Århus amtskommune ikke ville rette sig efter dette, jeg går da ud fra, at Århus på samme måde som alle andre amtskommuner retter sig efter den lovgivning, der vedtages i dette ting.

Hvis vi helt sløjfede de 30 mill. kr. for Århus amt, ville det betyde, at Århus kunne opkræve det, man kalder betaling for patienterne. Men hvad ville resultatet blive? Resultatet ville blive, at Århus ville få en nettoudgift på 28,5 mill. kr., idet Århus amt selv belægger halvdelen af sine senge, så der er altså ikke noget at hente ved bare at tage cirkulærebetalingsen, rent bortset fra at de ikke kan gøre det.

Jeg har ingen mulighed for at hente de penge, som hr. Gunner Baunsgaard siger at jeg skal prøve på. Jeg har søgt med lys og lygte for at finde penge, men jeg har ikke kunnet finde nogen, og jeg synes nok, man kan sige, at vi er nået dertil, at Århus ikke er blevet urimeligt behandlet i så henseende.

Fru Kristine Heltberg siger, at staten må have ansvar for den kliniske uddannelse. Ja vel, det har staten også, og staten betaler til Odense, til Ålborg, til Århus, til Københavns amt og til Københavns kommune for studenterundervisningen. Rigshospitalet er jo noget specielt, det tilhører ikke noget amt eller nogen kommune. Det er i øvrigt en af de ting, vi prøver på at integrere i det almindelige sygehusvæsen.

Tak til kristeligt folkeparti, fordi det støtter lovforslaget. Hr. Kaj Hansen siger, at Odense støtter Århus. Hvis Odense støtter Århus, må de være enige med mig, for den situation, som vi står i i dag, er netop den, at Århus bliver ligestillet både med Københavns kommune og med alle andre amtskommuner i denne sag.

Erlendsson (FP):

Først til ministerens påstand om, at Århus kommunehospital ikke er et universitetshospital. Jo, i alle andre henseender end den, at staten betaler for det, ligesom den betaler for Rigshospitalet, er det et universitetshospital. Alle, der har fulgt en smule med, ved, at den forskning, der er foregået

på universitetsklinikkerne i Århus, er second to none. Det gælder både med hensyn til den immunologiske forskning, med hensyn til transplantationsforskningen, med hensyn til hjerteoperationer og med hensyn til lungeoperationer, i det hele taget alt, hvad der er vanskeligt og ligger på et meget højt plan, har Århus' universitetsklinikker på et meget tidligt tidspunkt taget hånd om.

Det er blevet sagt, at det er mærkværdigt, at et medlem af mit parti vil stemme for højere udgifter for staten. Det vil vi heller ikke i dette tilfælde, vi siger bare, at der skal en bedre fordeling til. Man tager fra den fattige og giver til den rige, man tager fra Århus, der får de sølle fattige 16 mill. kr., og giver til det Rigshospital, der efter senge-dagebetalingens indførelse skal have 350 mill. kr. fra staten.

Det er også sagt, at København vil få en forfærdelig ulempe, når denne ordning indføres, at det kommer til at koste 84 mill. kr. for den stakkels by, mens Århus kun skal betale 21 mill. kr. Det er fuldstændig det samme, som hvis man ville sige, at det altid er bedre for herremanden, når det regner, fordi han har mere jord, end husmanden har. Det er klart, at de, som har større indbyggertal, også kommer til at betale mere, men de skal ikke betale noget for den fordel, det er at have et hospital på meget højt plan, for resten, fra de 450 kr. om dagen og op til de 900 kr., 1.000 kr. eller 1.500 kr. eller flere kroner, det koster at have en patient liggende på Rigshospitalet, det betaler staten, mens Århus amt selv skal betale det, der ligger over 450 kr., og det vil sige, at uden meget store økonomiske ofre fra denne kommune vil den standard ikke kunne holdes, som nu er på Århus' universitetsklinikker. Det vil igen sige, at disse folk fra de vestjyske amter, som hr. Gunner Baunsgaard talte om, naturligvis ikke i længden vil søge til en universitetsklinik, hvis man ikke kan holde den samme standard dér, som man kan på Rigshospitalet, takket være de store statsstilskud i København.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg skal ikke gå ind i nogen form for lægelig diskussion med hr. Erlendsson. Det har jeg for det første ikke faglige kvalifikationer til, og i øvrigt ønsker jeg det slet ikke.

[Indenrigsministeren.]

Må jeg blot sige, at Rigshospitalet er for hele landet, også for Århus amt. Jeg har ikke udtalt nogen kritik af undervisningen i Århus. Jeg er fuld af beundring over den forskning, der foregår i Århus med det, man kalder Århusholdet. Det vil også kunne fortsætte.

Med hensyn til bemærkningen om den stakkels by København, som hr. Erlendsson har glæde af at være i, skal jeg overhovedet ikke kommentere de nævnte tal.

Gunner Baunsgaard (RV):

Jeg fik ikke i første omgang meget at takke ministeren for. Den helt store afstandtagen følte jeg dog ikke, og jeg tror stadig, at ministeren vil gøre et forsøg på at finde pengene. Selvfølgelig stemmer vi for lovforslaget. Det er nemlig ikke bare Århus, det drejer sig om. Det er en meget større sammenhæng i vores sygehusforhold. Vi stemmer imod fremskridtspartiets ændringsforslag, fordi vi ved, at man ikke uden videre kan tage pengene ud af luften.

Kaj Hansen (DKP):

Det er muligt, at ministeren kan sige til fremskridtspartiet og det radikale venstre eller andre, der har været med i de forskellige nedskæringsforlig: hvor skal jeg tage pengene fra? Men det gælder ikke os. Vi har ikke andel i disse nedskæringsforlig, og jeg er overbevist om, at det mindstebeløb, som Århus amtskommune her i sidste omgang har krævet, i enhver henseende er sagligt forsvarligt, og det er i hvert fald et minimum for, at man skal kunne tale om en ligestilling.

Jeg er også noget forbavset over, at der ikke skulle være undervisningshospitalet uden for Københavnsområdet eller uden for Rigshospitalet. Det er da vistnok en strid om ord.

Og så må jeg endelig sige med hensyn til pengene, at man virkelig ikke finde de 20 mill. kr., så vil jeg anbefale indenrigsministeren måske at snakke med forsvarsministeren. Der ligger en hel del beløb til rådighed.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Jeg vil gerne takke hr. Kaj Hansen, fordi

han støtter vores ændringsforslag, og fordi han har vist en sådan forståelse for, hvad det virkelig drejer sig om her.

Så vil jeg sige til ministeren, at vi har jo tydeligt i vores ændringsforslag i betænkningen til anden behandling angivet, hvorfra pengene skal komme, hvorfra de skal tages, og hvortil de skal gives.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg bliver lige nødt til at understrege, at der er tale om undervisningshospitalet både i Århus, i Ålborg, i Odense, i Københavns amt og i Københavns kommune. Jeg talte om universitetshospital, det var det, jeg sagde det ikke var i Århus.

Må jeg så sige til hr. Kaj Hansen, at hr. Kaj Hansen og hans parti var ikke med i forliget, men hvis jeg skulle tale med forsvarsministeren, så ville de penge, jeg i givet fald skulle hente fra ham, hentes fra Rigshospitalet, og det vil sige, at det er de penge, som vi ikke har taget med ind i betalingsordningen. Så enten man vender det på det ene eller den anden led, bliver der ikke flere penge.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Jeg vil gerne undskylde ministerens uvidenhed om disse ting. Det er ganske klart, at man kan ikke være inde i disse universitetsforhold, og man kan ikke forlange, at alle skal vide, at undervisning på et højt plan ikke drives uden forskning. Den har fundet sted i Århus og har fra begyndelsen været kommunalt betalt, og nu skal den altså kommunalt betales igen. Det finder jeg helt urimeligt.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget
forkastedes med 106 stemmer mod 33; 8 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges med 113 stemmer mod 24; 11 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning angående ophævelse af sambeskatningen [af Bernhard Baunsgaard m.fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XLII. Fremsat 2/4 75. Første behandling 9/5 75. Betænkning 13/6 75).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Poul Mortensen (S):

Vi vil fra socialdemokratiets side gerne bevæge os i den retning, som forslaget til folketingsbeslutning tilsigter, men forslaget her, fremsat af hr. Bernhard Baunsgaard m.fl., er efter vor mening ikke velegnet. Forslaget henviser til den af Poul Dahlggaard-udvalget udarbejdede betænkning af 1974. Da der ikke i dette udvalg var enighed om en bestemt løsning, finder vi ikke, at man uden videre kan bygge videre på denne betænkning. Men vi vil fra socialdemokratiets side gerne være med til at fortsætte bestræbelserne for at ligestille ægtefæller også i skattemæssig henseende, men vi vil stemme imod dette forslag.

Jens Foged (V):

Vi har tidligere fra venstres side givet udtryk for, at sambeskatningsproblemerne er noget, vi vil arbejde med, og vi vil også gerne hurtigst muligt nå frem til et positivt resultat. Men den betænkning, som er afgivet af Poul Dahlggaard-udvalget, har jo ikke været enstemmig og er vel ikke kulegravet i tilstrækkelig grad til, at vi på nuværende tidspunkt kan gå ind i det. Og da forslaget går ud på, at det er denne betænkning, der skal danne grundlag, finder vi fra venstres side, at det må vente, og at vi på

et senere tidspunkt må tage problemet op. Men vi er positivt stemt over for problemet.

Formanden:

Forhandlingen drejer sig i første omgang om de stillede ændringsforslag.

Glistrup (FP):

I diametral modsætning til de to foregående talere vil jeg beskæftige mig med det, som forhandlingen drejer sig om, og det er altså tre emner, som vi står og forhandler her i øjeblikket.

Det er for det første spørgsmålet om samvirkende ægtefæller. Der er problemet de mange ude over landet, der bliver beskyldt herindefra for at være profitsøgende spekulanter og kapitalister, fordi de med en lille butik, et lille landbrug, en lille håndværksbedrift tillader sig at arbejde 20 timer i døgnet og så derudover pukler på for at få momsregnskaber, kasse og sådan noget til at stemme. Disse mennesker, der arbejder i den grad i fælleskab, er jo under det sambeskatningssystem, vi havde frem til 1970, i den grad blevet mishandlet af skattevæsenet. Da man så i 1970 ophævede sambeskatningssystemet for så vidt angår skolelærere og sådan nogle, der nød SFernes og de andre kildeskatteanstifters godmodighed, var det således, at man fuldstændig glemte denne gruppe og sagde: de skal fortsat behandles hårdt og brutalt, og nu bliver de behandlet hårdere, dels fordi de nu blev et lille mindretal, dels fordi man jo med udspring i VKR-regeringens udgiftsekspllosion lod skatterne stige og stige. Derfor er det nu aldeles påtrængende, at man stemmer for ændringsforslag nr. 1, som er den eneste praktikable måde, hvorpå man kan opnå, at disse samfundsmedborgere, som er ryggraden i det danske samfund, som er den erhvervslivets underskov, hvorfra vi skal have tingene til at gro frem, nu bliver behandlet skattemæssigt retfærdigt. Og det kan kun vederfares dem på den ene måde, at man laver den lighedeling, som ændringsforslag nr. 1 er udtryk for. Det er den absolut eneste måde, dette kan foregå på. Det kan ikke nytte noget, at hr. Bernhard Baunsgaard m.fl. går rundt og tror, at man kan foretage mikroskopiske analyser rundt omkring i disse forskellige virksomheder, ud til bageren og